

2 Когато се приближиха на мене зломысленицыте за да подждѣтъ плотьта моя, противници-те и непріатели мои, они се спотыкаха и паднаха.

3 И ако да се расположи на противѣ ми воинство, сърдцето ми не ще да се уплаши: и ако да се вдигне на мене бой, (и) тогава ще имамъ упованіе.

4 Едно просихъ ѿ Господа, това ще испросимъ: та да живѣемъ въ домѣтъ Господень сичките дни на-животатъ мой, да разсмотрявамъ лѣпотата на-Господа, и да посѣщавамъ храматъ Мѣ.

5 Защото въ день злъ ще ме покрые въ селеніето Свое: ще ме скрие ѹ скрышната скинія Своя: ще ме издигне на камень.

6 И сега главата моя ще са издигне върхъ враговете мои, които ме завѣйкалатъ: и ще пожертввамъ ѹ селеніето Мѣ жертвы гласорадостны: ще поемъ, и ще пѣснословимъ Господа.

7 Послашай, Господи, гласѣтъ ми, (когато) выкамъ: и помилѣй ма, и ѹслыши ма.

8 (Рекалъ си:) трасете лицето Мое, (затова) рече за Тебе сърдцето ми: лицето Твое, Господи, ще искамъ.

9 Не скры ѿ мене лицето Твое: не отфърли съ гнѣвъ рабѣтъ Твой: Ты быдѣ помощь моя: не отрини ме, и не встави ме, Боже Спасителю мой.

10 И ако отецъ ми и майка ми вставатъ ме, Господь ѡбаче ще ме пріима.

11 Настави ме, Господи, пѣтьбатъ Твой, и настави ме на пѣть правъ ради непріатели мои.

12 Не предавай ме въ желаніето на-непріатели мои: защото се вдигнаха на мене свидѣтели лъжливи, и надышани съ неправдѣ.

13 (Горко мене), ако не вѣрвахъ да видимъ благостыните на-Господа въ земля жизненна!

14 Имай терпѣніе на Господа: бѣди мѣжест-